

[Øllgaard]

Begrundelse

Allerede 2 dage efter valget, den 10. december, dvs. 12 dage før folketingsvalget blev godkendt, blev der fra Københavns postterminal ringet til indenrigsministeriet om den forsinkede postsæk med 252 stemmer fra Cypernsoldaterne. Det havde unægtelig været en interessant oplysning for folketingets udvalg til prøvelse af valgene, der i de følgende dage stillede adskillige spørgsmål til indenrigsministeren om valgets forløb, og som i den forbindelse specielt drøftede brevstemmerne.

Jeg er udmærket bekendt med, at loven ikke giver mulighed for at medregne de pågældende stemmer, når de én gang er kommet for sent, men folketingets ret til at nægte godkendelse af et eller flere folketingsmedlemmers valg er jo netop indføjet i forfatningen for at hindre, at regeringen påvirker valgresultatet gennem sin administration af valgloven. Hvis der f.eks. var blevet 2.500 eller 25.000 stemmer væk i postterminalen, så er det ikke utænkeligt, at der måtte foretages omvalg på den ene eller den anden måde. Derfor er det ikke betryggende, at folketinget blev holdt i uvidenhed om brevstemmefadæsen, da det skulle afgøre gyldigheden af medlemmers valg. Spørgsmålet, om der var tale om hændeligt uheld, skal ikke afgøres af regeringen, men af folketinget.

Besvarelse (17/2 82):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Efter § 61, stk. 5, i folketingsvalgloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 418 af 22. september 1980, skal brevstemmer (omslag), der modtages af valgstyrrerne på afstemningsstedet efter afstemningens begyndelse kl. 9.00 på valgdagen, henlægges uåbnede, og de kan ikke tages i betragtning ved opgørelsen af valget.

Folketingsvalgloven tager således helt utvetydigt stilling til, hvorledes der skal forholdes med brevstemmer, der kommer for sent frem. På baggrund af denne klare lovregel og i lyset af det forholdsvis beskedne antal brevstemmer, der var tale om, fandt jeg ikke anledning til at bringe spørgsmålet om disse brevstemmer frem i udvalget til prøvelse af valgene.

Spm. nr. 234

Til ministeren for offentlige arbejder (12/2 82) af:

Grove (KF):

»Mener ministeren, det er rimeligt, at DSB har strammet rabatorningerne for rejsebureauerne, så hvert bureau nu skal garantere et årligt salg til DSB på mindst 1.000 tilslutningsbilletter for at få rabat?«

Begrundelse

DSB har i årevis solgt tilslutningsbilletter med 35 pct.s rabat til rejsebureauerne. Nu er reglerne strammet, så bureauerne skal garantere for mindst 1.000 solgte billetter for at få rabat.

En sådan ordning vil især ramme de mindre rejsebureauer, der ikke kan garantere for 1.000 solgte billetter. Det betyder, at de små bureauer stilles ringere end de store. En sådan diskriminering er urimelig over for de små bureauer, der også er kunder hos DSB.

Besvarelse (22/2 82):

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

DSB indførte for nogle år siden forskellige rabattilbud for gennem øget passagertilgang at forbedre driftsresultatet. I forbindelse med rejsearrangørers charterarrangementer med fly og bus blev der således tilbudt tilslutningsbilletter med 35 pct. rabat. De blev tilbudt alle rejsearrangører, der ytrede ønske om det.

Bla. under hensyn til den stærke passagertilgang har DSB revurderet rabatsystemet på passagerområdet, og det besluttedes fremtidig at stille krav om et vist minimumssalg som betingelse for at indgå i aftaler om rabat på tilslutningsbilletter, der reelt må betragtes som en mængderabat.

Da administrationen af disse ordninger er ret ressourcekrævende, og da det samtidig er belastende for personalet på stationer og i tog at holde styr på ordninger, som kun benyttes relativt lidt, er aftalerne – i lighed med tilsvarende aftaler, der indgås med foreninger, landsorganisationer, kursuscentre o.l. – i princippet baseret på, at der skal opnås en samlet indtægt til DSB på årsbasis på 100.000 kr. Af praktiske grunde er det mindste salg i aftalerne om tilslutningsbilletter til charterrejser dog i stedet ansat til 1000 billet-